DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:r 4. Årg. 8. Maj 1937

Torsten Nordberg. Konfirmation.

". . . De äro svaga: styrk Du dem med Din kraft. De skola vandra genom en farlig värld: skydda dem med Din makt. Frestelser skola möta dem: stärk dem till att kämpa och segra. . ."

(Konfirmationsbönen).

Säll är den som sina händer
I Guds händer sluter in:
Vart hans värld och lycka vänder,
Har han dock ett roligt sinn';
Han är nöjd i sorg och nöd,
Han har tröst i liv och död.
Allting till hans bästa länder:
Han är alltid i Guds händer.

(Sv. Ps. 257:10)

Följ mig!

När Jesus nu gick där fram, fick han se Levi, Alfeu's son, sitta vid tullhuset. Och han sade till denne: »Följ mig!» Då stod han upp och följde honom. (Mark. 2: 14.)

I denna härliga vårens tid samlas stora skaror unga människor omkring Herrens altare i våra kyrkor. Det är högtid. Det är konfirmation och de ungas första nattvardsgång. Vid konfirmationsundervisningen har Herren Jesus åter och åter manat de unga, såsom han en gång vid Genesarets sjö manat tullmannen Levi: »Följ mig!» Och de unga ha ivrigt lyssnat till Jesu ord. Kanske har också många tänkt: »Jag vill följa Jesus!» Ty de ha känt och förstått något av den kärlek, som endast *Han* kan giva oss, den kärlek, som gör det så ljust och varmt i våra hjärtan, Guds eviga kärlek.

Våren är en förhoppningarnas tid, då naturen grönskar och den ljuvliga sommaren ligger framför oss. Så är också konfirmationstiden fylld av goda och ljusa förhoppningar. Och rätt så. Ty med Herren Kristus vid vår sida kunna vi glada gå framtiden tillmötes. Men varför blir det ofta så mörkt och dystert på vår vandring genom livet? Därför att vi icke alltjämt *följa* Jesus! Varför är det så mycket strid och kiv och hat bland oss? Därför att vi icke hava Jesus med i vårt sällskap! Vi ha glömt bort den ljusa, glädjefyllda konfirmationstiden, då vi vandrade med Honom. Nog ha vi väl alla gjort den erfarenheten, att *utan* Kristus finnes ingen beständig glädje eller frid, men *med* Honom kunna vi vinna allt. Han vill giva oss alla av den kärlek, som övervinner allt ont.

O Jesus, jag vill lova att bli din följesven.
Behåll mig i din närhet, min Mästare och Vän!
Jag fruktar icke kampen, om nära mig du står.
Den rätta vägen för mig går tätt i dina spår.

A-g.

Ungbjörken.

Den gamle läraren sitter och ser ut över bygden. Han känner alla, som bo där. De flesta ha en gång gått i skola för honom. Han blir glad, när han tänker på, hur bra de fått, hans gamla elever. En del bråk och dumheter och tanklösa pojkstreck brydde han sig inte om att komma ihåg. Det kan bli en bra karl även av den värste bråkstake.

Men så finns det en del saker, som den gamle har svårt att glömma. Minnen, som envist förfölja honom. Det är framför allt minnen av all den *osanning* han fått möta. Det kan bli en bra karl av en bråkstake — bara han är *sann*. Men om lögnen kommer in i hjärtat ,då är det svårt att bli en bra människa .

Och nu sitter den gamle läraren där och tänker på björken, ungbjörken, som han själv planterade en gång på skolgården. Den stod där så vacker med sin vita stam och sina mjuka grenar. En morgon låg den på marken med bruten stam. Läraren gick tyst dit ut, bar upp den i skolsalen, satte den i vatten. Där stod den nu, när barnen kommo in. Där stod den och hörde på, när barnen läste Fader vår. Det var så högtidligt att se den. Det blev så stilla i salen.

Men varför var läraren så tyst? Jo, därför att han väntade på något. Han visste, att det var Bengt, som brutit sönder björken. Han hade själv stått och sett, när det skedde. Han väntade, att Bengt

skulle komma och säga: Det var jag, som bröt sönder björken — förlåt mig! Men Bengt kom inte. Nästa dag blev det förhör. Fastän läraren visste allt, så förhörde han ändå var och en. När han kom till Bengt, så svarade Bengt nej. Och han tillade: Vid den tiden i går var jag inte här — jag var och hämtade mjölk.

Nu är det längesedan. Bengt är 40 år och en stor man i samhället. Han har egen villa med stor trädgård. Den gamle läraren går förbi på vägen. Han stannar och ser. Han glädes åt allt som växer. Men så dröjer hans blick vid ett par unga björkar. Då kommer det som en stilla värk i bröstet. Jaha, javisst, det är Bengt, som planterat de där björkarna. Och så går han vidare nedåt vägen.

Varför är det så svårt att glömma en människas osanning? Varför gör det så ont i en, när man hör människor ljuga? Jo, därför att när en människa gör något fult och styggt, så beror det ofta på tanklöshet. Själva själen är inte med — kanske inte heller viljan. Man gör det i överilning, i hastigt mod, eller också härmar man efter andra, följer med strömmen. Men när en människa står där och ljuger, som Bengt gjorde, då är tanken med. Den är vaksam, så man inte skall försäga sig. Och då är också viljan med, ja, man spänner viljan: det här ska ingen få veta!

Och nu förstår du skillnaden: andra odygder kunna röra sig på *ytan* av själen — *osanning* går djupt ned i själens botten. Därför förstör den människan mer än något annat. Kämpa mot lögnen! Först för att du själv skall kunna bevaras frisk och sund. Men också därför att andra må hjälpas bort från lögnen fram till sanning och uppriktighet. Kom ihåg dessa ord: *Herre, du har behag till sanning i hjärtegrunden.*

Fritt efter Joelsson: Din klara sol. . .

Konfirmationsklänningen.

(Samtal mellan två läsflickor.)

Karin och Anna sitta och sy. De äro tysta. Efter en stund säger:

Karin: Vad tänker du på, Anna?

Anna: Jag tänker på konfirmationen och särskilt på nattvardsgången. Vet du, jag känner mig nästan ängslig. Det är så mycket som jag inte förstår ännu. Och så tycker jag, att jag är så ovärdig. Ty nattvarden är ju ett möte med Jesus själv, säger pastorn. Och jag är så rädd, att jag inte kan möta honom så, som jag borde.

Karin: Ja, du Anna, det där har jag tänkt på också. I början av läsningen tyckte jag bara, att det skulle bli roligt att konfirmeras, för då får man nya kläder och kanske också blommor och presenter. Det fick Stina, när hon gick fram. Men nu förstår jag, att det är något mera, något allvarligare än jag trodde.

Anna: Ja, nog är det en allvarlig sak. Min mormor säger, att hennes konfirmation blev bestämmande för hela hennes liv, för då gav hon sitt hjärta åt Gud. Tänk, om vi kunna göra det också!

Karin: Ja, men tror du inte, att det blir så också, om vi ber Gud om det riktigt på allvar?

Anna: Vi ska hoppas det, du Karin!

Sonja kommer in.

Sonja: Hej, flickor! Jag kommer just från stan. Ni kan inte tro en så vacker klänning jag fått. Den är som en dröm. Och så har jag fått en ny kappa och en hatt i blått, som ska sitta så här på sidan, förstår ni. Och nya skor och strumpor och alltihop! Jag är så glad, så ja kan inte stå stilla

KAMRATER EMELLAN.

Anders och Leonard voro konfirmationskamrater. De hade »gått fram» för endast några år sedan, och nu råkade de sammanträffa en lördagsafton på försommaren. Anders var arbetsklädd med matsäcksväska på ryggen och en yxa under armen. Leonard var finklädd och åkte på en glänsande, nylackerad cykel. Om man inte vetat, att bådas hem var ungefär lika fattiga, skulle man ha gissat, att Leonard varit en rik herrskapspojke.

Han hoppade av cykeln och började samspråka med Anders. Kamratskapet från lästiden sitter i som något slags släktskap, och alltid ha läskamrater något att talas vid om. Och det var nu rätt längesedan de sist träffades. De slogo sig ned i gröngräset vid vägen.

Leonard började samtalet med att fråga: »Vad gör du nu för tiden? Är du kvar hemma?»

»Ja, alltjämt kvar hemma», svarade Anders och tillade: »Där börjar jag mer och mer få överta fars arbete. Han har blivit gammal och klen. Och du?»

---

en gång. — Vad pratar ni om förresten? Har ni kläderna färdiga, bägge två? Eller vad är det ni syr på så flitigt? Får man titta?

Anna: Ja, nog får du se alltid. Det är bara en liten duk till mamma på mors dag. Men inte var det kläderna vi pratade om.

Karin: Nej, vi talade om konfirmationen och nattvardsgången.

Sonja: Ja, det var det jag menade. Var har du köpt din klänning, Anna?

Anna: Jag har inte köpt någon ännu. Det hinns nog med sedan. Vi sitter och pratar om det andra — det allvarliga.

Sonja: Det allvarliga?

Karin: Ja, om det konfirmationen egentligen betyder. Vi tycker, att vi är så ovärdiga att gå fram.

Sonja: Ovärdiga? Jaså tycker ni det? Ni som är så snälla och kan så mycket! Hur ska inte jag tycka då, som inte kan något alls?

Anna: Det är inte vad man *kan,* som är viktigast, utan vad man *vill.* Minns du att pastorn sa' så en gång. Huvudsaken är väl, att man *vill* vara en Jesu lärjunge. Fast det är nog inte så lätt.

Sonja: Det där har jag inte tänkt på så noga. Men det borde man kanske göra.

Anna: Ja, det borde vi göra allesammans. Och på tal om konfirmationsklänningen, kommer ni ihåg den versen, som vi hade till läxa sista gången? Ska vi läsa den tillsammans?

Båda: Ja, det gör vi!

Alla: (läsa tillsammans):

Jag kommer, Jesu, på ditt bud;
Men kläd mig själv i helig skrud,
Min Herre och min Gud!
Ikläd mig din rättfärdighet,
Att jag må se din salighet.

Bengt Wallman.

»Jag? Bra litet hemma, om jag skall tala sanning. Jag är mycket ute och reser. — Ser mig om. Och så måste man väl ha litet nöje och omväxling.»

»Omväxling? Med vad?»

»Med arbetet!»

»Va för arbete?»

»Ja, hm, diverse.»

»Är det diverse, så är det väl omväxling nog, tycker jag. Men, du Leonard, har du gjort ett enda ordentligt dagsverke, sen du slutat nattvardsskolan?»

»Du är dig alltid lik med din närgångenhet, Anders. Vore det inte just du, så skulle jag bli riktigt förargad.»

»Var har du fått den där fina cykeln ifrån?»

»Köpt den förstås!»

»På vad sätt då?»

»Avbetalning, förstår du. Tio kronor i månaden.»

»Var får du pengar ifrån till den?»

»Det ska du strax få höra. Och nu väntar jag mig litet beröm för min påhittighet. Vi är fem grabbar i byn, som tillsammans köpt en lottsedel, som vi tänker vinna på!»

»Hur mycket?»

»Helst högsta vinsten. — Då ska du få en cykel också, Anders.» — Leonard var en hygglig kamrat, som unnade sin vän något gott också.

Men Anders brast ut i ett så skallande skratt, att en skata i tallen bredvid vart skrämd och seglade iväg till nästa skogsbryn.

Leonard stirrade förvånad på Anders, som bara fortsatte att skratta. Men det låg litet av medlidande i hans skratt.

»Vad skrattar du åt?»

»Åt dina tokiga beräkningar!»

Så blev han plötsligt allvarlig och sade:

»Jag gör orätt i att skratta åt din olycka.»

»Olycka??? Vad menar du?»

»Just vad jag säger. Vet du, vart du styr iväg med din grönlackerade cykel?»

»Till paviljongen. Det blir dans där i kväll. För resten kan du få stå bakpå och följa med. Jag väntar, medan du går hem och klär om dig.»

»Du förstår nog, vad jag menar. Du far på den där fina cykeln till fattigdom — elände!»

Det blev tyst en stund. — Anders fortsatte: »Både din och min far ha arbetat och slitit i alla år för att bli skuldfria på sina torp. Hur det är med din far, vet jag inte. Men på vårt torp har sista öret betalats, sen jag läste mig fram. Men så ha vi också arbetat, må du tro. Och vi hade en bra mycket roligare afton, den dag skulden var betald, än du någonsin haft på din gräsgröna cykel och i den där paviljongen.»

Leonard rätade på sig. Han undanbad sig att bli behandlad som en barnunge. »Jag är lika gammal som du, och vet vad jag vill.»

»Jämngamla är vi, det är sant, men frågan är, om du vet, vad du vill. Jag trodde inte, att du skulle bli arg på ett välment ord från en läskamrat och god vän. Dina andra kamrater tala inte så här, det förstår jag, utan smickra kanske din fåfänga. Det gör inte jag. Men jag är lika god vän ändå, kanske bättre.

Båda sutto tysta en stund. Till sist frågade Anders: »Kan du minnas, att jag under alla de år, vi varit tillsammans, någon enda gång visat mig annat än som en god vän, fast du inte alltid velat höra, vad jag sagt?»

»Nog kan det vara sant», sade Leonard litet motvilligt, medan han stirrade i gräset.

Om en stund lyfte han upp huvudet och såg på Anders med både avundsjuka och beundran.

»Om jag kunde förstå, Anders,

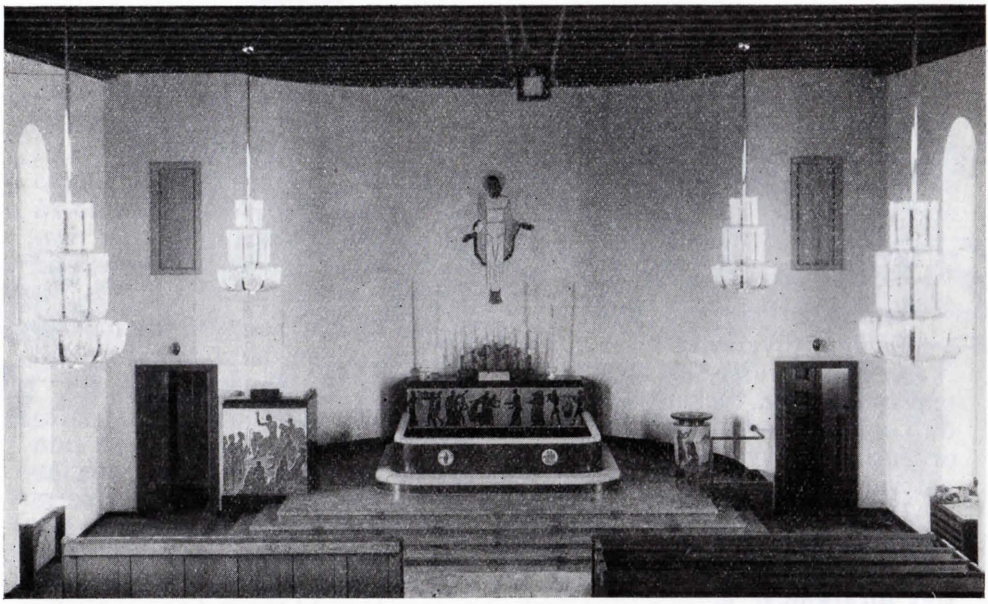

Våra kyrkor. *Borlänge-Domnarvets församlingshem.*

Detta församlingshem, som invigdes den 27 sept. 1936, har bl. a. en stor kyrksal, där särskilt korpartiet tilldrar sig uppmärksamhet. Golvet, altarringen, predikstolen och dopfunten är av rödbrun s. k. Gustamarmor. De senare ha uthuggna reliefer. Dopfunten har en bild av Jesu dop, predikstolen av Jesu bergspredikan, altarbordet av Jesu liknelse om det stora gästabudet. På altarbordet står en sjuarmad ljusstake av järn med två kraftiga blå ljusstakar av glas på vardera sidan. På korväggen är en hög Kristusbild i mosaik av huvudsakligen blå färg. — Korpartiet kan sägas vara ett mycket förnämligt konstverk.

---

hur du kan trivas så bra med att stanna hemma i allt arbete och släp dag ut och dag in. Och ändå är du glad och har alltid ett vänligt ord att säga.»

»Så märkvärdigt är det inte. Men det var ett ord, som pastorn i nattvardsläsningen ofta sade, och som jag tyckte var så bra sagt: *Friska tag, pojkar!* Han använde det om läxor, om arbetet, om kampen mot frestelserna. Mycket har jag glömt, av vad vi lärde oss. Jag hade inte heller så lätt att lära som du. Men det där ordet *friska tag!* det var ett ord för mig det. Det har jag haft mycken nytta av. Då det varit besvärligt att kliva upp ur den sköna sängen eller ge sig ut i vinterkylan eller svettas i solhettan eller slåss med myggen, som i dag till exempel: *friska tag!* När det gällt att komma ifrån skulden på torpet, att få bort stenarna ur åkern, att lägga nya tak på husen, att sätta in en sparad slant på banken: *friska tag!* Och då jag haft grubbel och ledsamheter, då jag varit försumlig med min bibel och i bönen, då synden varit nära att fånga mig: *friska tag!* Och då världen och bekvämligheten frestat mig, ty den lockar även mig, må du tro, då sätter jag foten på den väg, som samvetet säger vara den rätta. Jag biter ihop tänderna, knyter nävarna och pressar fram: *friska tag!* Det ger hjälp. Jag vet också, varifrån kraften kommer.»

Han talade sig varm och ivrig. — Så lade han sin hand på Leonards arm och sade: »Nu vänder du också den där cykeln mot ditt hem och gläder far och mor med att vara hemma hos dem denna vackra lördagsafton. Och så be-

Plan för daglig bibelläsning.

Utarbetad av pastor *E. Stueland*, Bergen.

Bönsöndagen. 2 maj. *Vår bön till Gud.* Matt. 6: 5—13.
M. Joh. 16: 23—28. Bed, så skall du få!
T. Joh. 17: 18—23. Vi skola tjäna i Kristi rike.
O. Jak. 1: 22—27. Lyd Guds ord!
Kristi himmelsfärdsdag. Joh. 14: 12. *Jesus säger: »Jag går till Fadern.»*
F. Joh. 14: 13—14. Kristus i Himmelen hör vår bön.
L. Apg. 1: 6—11. Kristus skall komma igen.
6 Sönd. e. Påsk. 9 maj. *Till kamp för Guds rike.* Luk. 12: 4—12.
M. Luk. 11: 5—13. För dem som klappar, varder upplåtet.
T. Joh. 15: 26—16: 4. Du skall vittna om Kristus!
O. 1 Petr. 3: 15—17. Det är bättre att *lida* ont, än att göra det onda.
T. Fil. 1: 27—30. Vi ha alla vår kamp.
F. 2 Tim. 4: 17—18. Herren skall rädda mig från allt ont.
L. 1 Kor. 15: 55—57. Gud vare tack, som giver oss seger!
Pingstdagen. 16 maj. *Giv oss din helige Ande!* Joh. 14: 15—21.
Annandag Pingst. Luk. 1: 50—53. *Guds barmhärtighet är evig.*
T. Apg. 2: 1—11. Lärjungarna tager emot den Helige Ande.
O. Joh. 15: 1—13. Bär *du* frukt?
T. 1 Joh. 4: 9—15. Om vi älska varandra, förbliver Gud i oss.
F. Joh. 12: 44—50. Fadern har befallt Jesus, vad han skall säga.
L. Gal. 5: 22—26. Andens frukt är kärlek.
Hel. Trefaldighets dag. 23 maj. *Lev som Guds barn!* Matt. 28: 16—20.
M. Joh. 15: 12—17. Kristi bud är att vi skola älska varandra.
T. Tit. 3: 3—7. Genom dopet till förnyelse frälste Gud oss.
O. 1 Joh. 3: 9—12. Den som icke älskar sin broder, är icke av Gud.
T. Rom. 12: 9—12. Tävla om att hedra varandra!
F. Ef. 5: 1—2. Var Guds efterföljare!
L. Hebr. 12: 4—12. Var lydig mot Gud!
1 Sönd. e. Trefaldighet. 30 maj. *Lev i kärlek!* Matt. 16: 24—27.
M. Luk. 12: 13—21. Du skall göra räkenskap inför Gud.
T. Luk. 16: 19—31. Var god mot din nästa!
O. 1 Joh. 4: 16—21. Den som älskar Gud, skall älska sin broder.
T. Matt. 25: 34—40. Hjälp andra i deras nöd!
F. Gal. 6: 9—10. Låt oss göra det goda mot alla!
L. 1 Petr. 4: 7—9. Tänk icke på andras fel!

Förkortningar: se föregående nummer av Kyrkobladet!

Biblar kunna erhållas genom dövstumprästerna.

---

stämmer du dig för att innan nästa veckas slut ha gjort sex rediga dagsverken. Det har du krafter till, bara du vill. — Du är ju skicklig att rita. Rita orden *Friska tag* på en pappskiva, och spika upp den på en stång, och res upp den vid det dike du gräver eller där du annars har ditt arbete. Flytta sedan in det där ordet i ditt hjärta också, och du skall se, att det lyckas.»

Det blev tyst länge.

»Jag skall verkligen försöka.»

»Bra, friska tag!»

»Och så träffas vi nästa lördag.»

De resa sig. Leonard räcker Anders handen och säger, först tvekande men så alltmer bestämt: »F r i s k a . . . *Friska tag!*»

— . — —

När de nästa lördag möttes, hade Leonard utfört sex duktiga dagsverken. (Efter Georg Bergfors.)

VIGDA.

Johan Hjalmar Brunnberg, Upsala, och Alice Louise Thomson, Stockholm, den 17 april.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, give dem lycka och välsignelse till deras viktiga förening.

AVLIDNA.

Göran Anders Olsson, Älvdalen, den 3 febr., 70 år.

Gottfrid Pettersson, Stockholm, den 21 febr., 68 år.

Karl August Flodin, Upsala, den 12 april, 69 år.

Fredrik Vilhelm Sundin, Stockholm, den 13 april, 76 år.

Gud är för oss en Gud som frälsar, och hos Herren finnes räddning från döden. (Ps. 68: 21.)

Gudstjänster.

Första Distriktet.

MAJ.
S. 2. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 2.
O. 5. *Finspong,* Slottskapellet kl. 4. Nattvard.
T. 6. *Norrköping,* Hedvigs kyrka kl. 12,30. Nattvard.
T. 6. *Nyköping,* S:t Nikolai Kyrka kl. 2,30.
L. 15. *Stockholm,* Manilla kl. 5. Konfirmation.
S. 16. *Stockholm,* Manilla kl. 11,30. Nattvard.
M. 17. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 1. *(Obs.! tiden.)*
M. 17. *Södertälje,* Kyrkan kl. 3,30.
L. 22. *Visby,* Förs.-huset kl. 7.
S. 23. *Visby,* Domkyrkan kl. 2. Nattv.
M. 24. *Lärbro,* Kyrkan kl. 10. Nattv.
L. 29. *Enköping,* Kyrkan kl. 4. Nattv.
S. 30. *Västerås,* Kyrksalen kl. 11.
S. 30. *Köping,* Kyrkan kl. 1,30.
S. 30. *Eskilstuna,* Klosters Kyrka kl. 4,30.
M. 31. *Kungsör,* Kyrkan kl. 11,30. Nattv.

JUNI.
T. 3. *Harg,* Kyrkan kl. 5,30.
F. 4. *Norrtälje,* Kyrkan kl. 12. Nattv.
L. 5. *Strängnäs,* Domkyrkan kl. 11. Nattvard.
L. 5. *Katrineholm,* Kyrkan kl. 4,30.
S. 6. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 2.
S. 6. *Upsala,* Domkyrkan kl. 4.

S. G. Svenfors.
Vesslevägen 7, Ålsten. Tel. 25 43 31.

Stockholm. Syföreningen samlas Vesslevägen 7, Ålsten, den 3 maj. Spårvagn 12 från Tegelbacken kl. 7 till Ålstens Torg. — Kristi Himmelsfärdsdag utfärd till Dövstumhemmet. Spårvagn 20 från Humlegården kl. 3,25 till Vasavägen.

Fjärde Distriktet.

MAJ.
L. 1. *Björkäng,* Kyrkan kl. 4. Nattv.
S. 2. *Moholm,* Kyrkan kl. 10. Nattv.
S. 2. *Mariestad,* Kyrkan kl. 12,45. Nattvard.
T. 6. *Mellerud,* Förs.-hemmet kl. 10,45.
T. 6. *Bäckefors,* Kyrkan kl. 1. Nattv.
S. 9. *Göteborg,* Johanneskyrkan kl. 4.
S. 16. *Uddevalla,* Kyrkan kl. 1,30. Nattvard.
M. 17. *Kungälf,* Kyrkan kl. 1.
S. 23. *Vänersborg,* Dövst.-skolan kl. 11.
S. 23. *Göteborg,* Johanneskyrkan kl. 4.
O. 26. *Tegneby,* Kyrkan kl. 1. Nattv.
L. 29. *Lysekil,* Kyrkan kl. 1.
S. 30. *Borås,* Caroli Kyrka kl. 2.
S. 30. *Kinna,* Kyrkan kl. 4,15. Nattv.

JUNI.
O. 2. *Stenkyrka,* Kyrkan kl. 1.
L. 5. *Laholm,* Kyrkan kl. 11,30. Nattv.
L. 5. *Knäred,* Kyrkan kl. 4,30.
S. 6. *Halmstad,* Dövstumfören. kl. 11.
S. 6. *Varberg,* Förs.-salen kl. 3,15.

Hilding Bergfelt,
Kungälv. Tel. 14.

Femte Distriktet.

MAJ.
S. 2. *Örebro,* Dövstumskolan kl. 9,30.
S. 2. *Örebro,* N. Förs.-hemmet kl. 11.
S. 16. *Högfors,* Missionshuset kl. 1.
M. 17. *Lindesberg,* Kyrkan kl. 1. Nattv.
S. 23. *Arvika,* Kyrkan kl. 1. Nattvard.
S. 30. *Hallsberg,* Tingshuset kl. 12,30. Därefter samkväm hos vaktm. Hultgren.

JUNI.
S. 6. *Örebro,* N. Förs.-hemmet kl. 11.
S. 6. *Örebro,* Nikolaikyrkan kl. 1,30. Konfirmation o. Nattvardsgång.

Carl-Åke Areskog,
Sturegatan 12, Örebro. Tel. 54 78.

Dalarna.

MAJ.
O. 5. *Avesta,* Kyrkan kl. 5.
T. 6. *Rättvik,* Kyrkan kl. 1. Därefter samkväm i Prostgården.
T. 6. *Mora,* Kyrkan kl. 5.
F. 7. *Orsa,* Kyrkan kl. 11.
L. 8. *Älvdalen,* Kyrkan kl. 12.
S. 9. *Borlänge,* Förs.-hemmet kl. 1.
S. 9. *Hedemora,* Kyrkan kl. 5.

Gudstjänsterna förrättas av Pastor Areskog.

Ärkestiftet.

MAJ.
F. 7. *Färila,* Kyrkan kl. 2,30.
L. 8. *Hudiksvall,* Kyrkan kl. 12.
L. 8. *Söderhamn,* Kyrkan kl. 4,30.
S. 9. *Bollnäs,* Förs.-hemmet kl. 10,30.
S. 9. *Gävle,* S:t Ansgars Hus kl. 4.

Gudstjänsterna förrättas av Pastor Svenfors.

Föreläsningar.

Första Distriktet.

Stockholm, Upplandsg. 7, den 23 maj kl. 7,30. Red. Fondelius: »Dagligt liv i Norden på 1500-talet».

Västerås, den 31 maj efter gudstjänsten kl. 11, samma föreläsning.

Eskilstuna, den 31 maj efter gudstjänsten kl. 4,30, samma föreläsning.

Nyköping, den 6 maj efter gudstjänsten kl. 2,30, samma föreläsning.

Motala, Blå Bandet, d. 9 maj kl. 4. Herr Persson: »Genom svenska bygder».

Femte Distriktet.

Kumla, Fylsta skola, d. 6 maj kl. 4. Rektor Zommarin: »En resa till Härjedalen». Bilder.

Arvika, Förs.-hemmet, d. 9 maj kl. 10,30, samma föreläsning.

Kil, Järnvägshotellet, d. 9 maj kl. 1,30, samma föreläsning.

Sjätte Distriktet.

Söderhamn, Missionskyrkan, den 16 maj kl. 1. Herr Matthes: »Blyertspennan».

Enköping, Emanuelssalen i Fanna, den 6 maj kl. 4. Herr Matthes, samma föreläsning. (Pred. kl. 11 av herr Persson. Utfärd med buss från Upsala.)

A/B Gustaf Lindströms Boktr., Sthlm 1937 3157